

Scenariusz zajęć na podstawie książki *Gry i zabawy z dawnych lat*

Autorka: Maria Pstrągowska

Grupa wiekowa: dzieci w wieku 5–6 lat

Liczba uczestników: 15–20 osób

Czas trwania:

- Przywitanie i praca z książką – 30 minut
- Praca plastyczna – 25 minut

Temat zajęć: Jak bawili się nasi rodzice i dziadkowie?

Cele ogólne:

- poznanie zabaw, w które bawili się rodzice i dziadkowie uczniów
- ćwiczenie spostrzegawczości, refleksu, sprytu
- rozwijanie sprawności ruchowej
- rozwój małej motoryki

Cele operacyjne:

- dziecko potrafi opowiedzieć o tym, czego dowiedziało się od swoich rodziców
- dziecko potrafi zapamiętać zasady gry i ich przestrzegać
- dziecko potrafi własnoręcznie wykonać pacynkę

Forma pracy:

zespołowa, indywidualna

Materiały:

- *Gry i zabawy z dawnych lat* Katarzyny Piętki
- chusteczka do zabawy *Chodzi lisiek koło drogi*
- tekturowe rolki od papieru toaletowego
- plastikowe lub drewniane łyżki
- skrawki materiału
- sznurki
- flamastry
- papier kolorowy
- nożyczki
- klej

Przebieg zajęć:

➤ **Część 1 - przywitanie – zabawa *Puste miejsce lub inna, dowolna***

Puste miejsce – dzieci siedzą w kole w siadzie skrzyżnym lub na krzeselkach. Nauczyciel siada tak, aby z jego prawej strony było trochę miejsca. Następnie, wskazując wolną przestrzeń, mówi: „Miejsce z mojej prawej strony jest puste i zapraszam tu...” i wymienia imię dziecka, które to miejsce zajmie. Zabawę kontynuuje dziecko, które ma po swojej prawej stronie puste miejsce, i zaprasza kolejnego uczestnika. W ten sposób zabawa toczy się dalej. Sposób zapraszania na wolne miejsce można modyfikować, podając np. cechę wyglądu zewnętrznego („Miejsce po mojej prawej stronie jest puste i zapraszam tu dziecko, które ma różową bluzeczkę”), imię dziecka oraz sposób, w jaki ma ono przyjść („Miejsce z mojej prawej strony jest puste, zapraszam tu Anię i proszę, żeby przyszła, skacząc na jednej nodze”), imię oraz nazwę zwierzęcia, które zaproszone dziecko ma naśladować („Miejsce z mojej prawej strony jest puste i zapraszam tu Jurka, który będzie naśladował kotka”). Polecenia muszą być różnorodne, aby zabawa nie nużyła dzieci. Należy jednak pamiętać, by nie padały polecenia krępujące i ośmieszające oraz zbyt skomplikowane.

➤ **Część 2 – wprowadzenie do tematu**

Nauczyciel dzień wcześniej prosi dzieci, aby spytały rodziców, w co bawili się w dzieciństwie, i w miarę możliwości przyniosły zdjęcia przedstawiające bawiących się rodziców.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat tych zabaw. Dzieci, które przyniosły zdjęcia, opowiadają o nich.

Nauczyciel pyta również dzieci, czy zabawy, w które one się bawią, różnią się od tych, w które bawili się ich rodzice, czy wydają im się interesujące itp.

➤ **Część 3 – zajęcia z książką***

- Nauczyciel pokazuje grupie książkę i mówi, że jest ona skarbnicą zabaw i gier z dawnych lat. Część z nich już wróciło lub wraca na podwórka i do domów, więc dzieci prawdopodobnie nie będą miały problemu z odgadnięciem zabaw, o które za chwilę zostaną zapytane.
- **Zabawy w kole.** Nauczyciel pokazuje dzieciom ilustracje i pyta, czy wiedzą, w co bawią się przedstawione tam dzieci.
Str. 26–27 – *Chodzi lisiek koło drogi*
Str. 28–29 – *Mało nas, mało nas*
- **Róbcie to, co ja**
str. 40–41 – *Ojciec Wirgiliusz*
- **Kto szybszy, kto sprytniejszy**
str. 56–57 – *Baba-Jaga patrzy*

Po objaśnieniu zasad każdej zabawy dzieci wstają i bawią się z nauczycielem.

Czas trwania: 30 minut

W pogodne dni nauczyciel może proponować dzieciom zabawy na powietrzu, takie jak: berek kucany, berek drewniany (s. 60–61), zabawa w chowanego (s. 86–87), skakanka (s. 76–77), gra w klasy (s. 80–81).

Z kolei klasyczne zabawy na niepogodę, w które dzieci z powodzeniem mogą się bawić w domu z rodzicami, to np. pomidor i głuchy telefon (s. 116-117). Warto dzieciom podsuwać takie propozycje, ponieważ jest szansa, że mniej czasu spędzą przed telewizorem czy komputerem.

* Zabawy mogą być podzielone na kilka kolejnych dni zajęć.

➤ **Część 4 – zajęcia plastyczne – mogą odbyć się tego samego dnia po południu**

Dobłą propozycją na niepogodę jest również zorganizowanie teatru kukielkowego (s. 112–113). W związku z tym dzieci samodzielnie wykonają pacynki.

Dzieci siadają przy stolikach, na których znajdują się: plastikowe lub drewniane łyżki, tekturowe rolki po papierze toaletowym, kawałki materiałów, klej, nożyczki, papier kolorowy, flamastry, sznurki.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, w jaki sposób mogą wykonać pacynki z przygotowanych materiałów.

Oczywiście podczas innych zajęć nauczyciel może zrobić z dziećmi teatrzyk kukielkowy z wykorzystaniem pacynek. Kukielki mogą również stworzyć wystawę dla rodziców.

Czas trwania: 25 minut

➤ **Na koniec zajęć nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólną pracę i zabawę.**